

Xesco Boix... petita aproximació

per **Noè Rivas**

El 21 de juliol es compliren vint-i-cinc anys de la mort d'en Xesco Boix. El seu amic i company d'escenaris, Noè Rivas, ens n'ofereix un retrat ple de tendresa i admiració.

Coordinadora Salvaguarda St Llorenç del Munt i Serra de l'Obac

Com és de difícil amb unes poques paraules intentar explicar la teva visió sobre una persona. Si la persona que llegeix l'article ja el coneix aleshores en conserva la seva pròpia visió i, si no, com li pots transmetre totes les vivències, sentiments, emocions...? I si això és veritat, en el cas d'en Xesco és encara més complicat perquè era una persona molt especial, de molts contrastos i matisos d'allò més enriquidors. Algú ha dit, i amb encert, que tenia una personalitat polièdrica.

No hi ha dubte que en Xesco era una gran persona, generosa amb tothom i de manera especial amb els amics i d'això tothom que el vam conèixer en podem donar fe amb els nostres propis exemples, els nostres propis instants compartits amb ell. També era un artista de cap a peus, i ho era de forma multidisciplinària, de forma global: era músic, però també rondallaire i dibuixant... Qui no recorda aquells contes com

el del Gat, l'Elefant... (Us recomano encoratjadament el seu llibre de contes *L'arbre generós*, reeditat no fa pas gaire per l'Editorial La Galera). Com a professional era molt exigent amb ell mateix, intentava millorar el seu estil de tocar la guitarra, com a gran comunicador intentava enriquir més i més el seu llenguatge, com a músic animador tenia clar que els espectacles dirigits a nens havien de ser de moltíssima qualitat... Ja ho veieu, darrere d'aquella persona d'aparença bohèmia hi havia una persona rigorosa, un home vital, actiu, activista, però també un pensador, un poeta, un petit filòsof, un pedagog que transmetia valors i sempre amb entusiasme. Era un somniador, però a la vegada una persona amb molta autodisciplina i treball, era pacifista i a la vegada un gran revolucionari, era catalanista i a la vegada universalista i era un enamorat de la vida i una persona molt i molt observadora.

Tots els qui el vam conèixer el recordem com molt més que un músic, una persona molt especial que ens va deixar una miqueta d'ell mateix dins nostre i que ens va fer a tots una mica millors

L'empremta de Seeger

En Xesco va tenir la gran sort, quan tenia disset anys, de poder anar als EUA a estudiar. Allà va conèixer tot el folk americà i, especialment, la figura d'en Pete Seeger, que tan important fou per a ell. Quan va tornar, va començar a estudiar pedagogia i, alhora, començà a cantar aportant els seus coneixements de música tradicional catalana i de *folk* americà. Així es va ajudar a crear el Grup de Folk, que el 23 de maig de 1968 va reunir al Parc de la Ciutadella de Barcelona unes 10.000 persones. Una heroïcitat pels temps que corrien.

L'any 1971, en Xesco va fer un gir important a la seva carrera musical, va decidir dedicar-se al públic infantil i familiar i fou cofundador dels Ara Va de Bo, juntament amb en Jordi Roura i en Josep M. Pujol, qui amb el temps esdevindria un gran músic i titellaire que tots recordareu pel seu genial titella, el Sr. Cordills. L'any 1973, va entrar a formar part del col·lectiu El Sac, de recu-

Autor desconegut

peració del folklore tradicional del nostre país.

Cap a l'any 1974, en Xesco comença la seva professionalització com a animador en solitari. Què millor que les seves paraules per definir la seva feina: "Jo, com a animador, busco de distreure, de distendre, de relaxar, d'entretenir... Però darrere de tot això, s'hi amaguen unes ganes profundes d'educar, i educar, per a mi, vol dir bàsicament: ajudar a créixer bé, ensenyar a estimar, el cap clar, el cor net, l'afany de superar-se, el gust afinat, la veu a punt per cantar, els ulls sempre amatents, com a l'aguait... Les cançons populars, els contes, les rondalles... les danses, el folklore actiu, en resum, ens poden ajudar molt a fer créixer l'Infant, i resulta tan important això, com ho són les matemàtiques, per exemple. Molts educadors encara no ho han entès".

Músic incansable

A partir de l'any 1977, va anar fent contactes amb gent que començàvem a dedicar-nos al mateix ofici i va fundar el col·lectiu Els Cinc Dits d'Una Mà, que no érem cap grup, tot i que vam fer algunes actuacions plegats, sinó una petita associació d'amics que compartíem l'ofici i que encapçalats per en Xesco ens trobàvem cada mes a casa d'un o altre i compartíem experiències, música, reflexions... Aquesta era la generositat d'en Xesco, era a la vegada una persona solitària i, a la vegada, creador d'experiències, persona que compartia, mestre i amic.

Ens Xesco va fer 35 gravacions entre LP i cassettes i prop de 6.000 actuacions. Quan el 21 de juliol de 1984 en Xesco ens va deixar de forma tan sobtada -tenia 38 anys!- a tots ens va quedar un forat immens, però també el seu entusiasme

i la seva llavor que ha fet que tots els qui el vam conèixer el recordem com molt més que un músic, una persona molt especial que ens va deixar una miqueta d'ell mateix dins nostre i que ens va fer a tots una mica millors.

GRÀCIES XESCO! ●

Noè Rivas és músic, animador infantil i mestre. Té una abundosa producció musical, entre la qual trobem el CD d'aniversari de professió *25 anys i un dia* i, amb el seu grup Quartetto de tres, *Mou-te*. Va ser amic i company de professió d'en Xesco Boix.

PER SABER-NE MÉS

Lluís M. Panyella i Maria-Josep Hernández, *Xesco. Història de la nostra història*, Publicacions de l'Abadia de Montserrat, 2009 (veure ressenya a la secció "Més que llibres").

www.xesco.cat
www.vol-oreneta.blogspot.com